

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fuit
I. *Ex Dei collectione*. Sic enim Deus
dilexit mundum. Hæc dilectio est

1. *Cordialis*, quod indicat vocula *Sic*,
quæ respicit donum è dilectione promanans,
quod est Filius Dei, cum Christus inquit:
Sic Deus dilexit mundum, Quomodo dilexit?
Ut Filium suum unigenitum daret.
Verè hæc dilectio cordialis est, de quâ totus
mundus gloriari potest:

Cor flexit ad me patrium
Perquam profectò serium
Nec optimo pepercit.

Non verò tantum Deus Filium suum nobis
dedit, sed & in ignominiosam & acerbissimam
crucis mortem pro nobis tradidit, ubi quasi
vermis fuit, & non homo: opprobrium
hominum & abjectio plebis, & clamavit:
Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti,
Psal. 22. v. 1. 7. Quis hinc non exclamaret?
Diligit populos! Deut. 33. v. 3. Quid est
homo, quod memor es ejus, & filius hominis,
quoniam visitas eum? Psal. 8. v. 5. hinc verè
commota sunt viscera Dei, ut miserans
miseretur sit nostrum, Jerem. 31. v. 20.

2. *Universalis*. Id vox mundi innuit,
quando Christus ait: *Mundum* Deus dilexit.
Per mundum Reformati solos Electos
intelligi volunt, sed ad eò perperam, ut
vel ipse Crocius vi veritatis adactus
diversum confessus sit, inquit: *Christus hic
per mundum non intelligit Electos tantum,
prout jam à mundo separati sunt: sed totum
genus humanum universè sumtum, prout
natura in peccato jacet.* Extendit se igitur
hæc dilectio

super totum mundum, qui ex credentibus
& incredulis consistit.

3. *Realis*. Dedit *Filium suum unigenitum*.
Perpendite Vos mei! quid animi haberet
probus aliquis Pater, si filium suum, eumque
unigenitum, pro peregrino, & quidem
nefario malefico in mortem tradere
compellaretur, non credo quemquam eò
adactum iri. Hoc verò Deus ex summo amore
& infinitâ misericordia fecit, & quidem
cum adhuc peccatores & inimici essemus,
1. Joh. 4. v. 9. 10.

Hinc igitur efficax solatium capere potes,
mi Christiane! Quia Deus mundum dilexit,
non igitur est, quod dubites de dilectione
divinâ, sed cum Paulo potius dicere vales:
Si Deus proprio Filio suo non pepercit,
sed pro me tradidit illum: quomodo etiam
non cum illo donaret mihi omnia? Certus
sum, quia neque mors, neque vita, neque
Angeli &c. Rom. 8. v. 32. 38. 39.

II. *Ex mundi per Christum salvatione*,
sicut Christus in hoc ipsum in mundum
venisse, profitetur. Angelus quoque
Gabriel conceptionem ejus annuncians ait,
quod nomen ejus Jesus vocari debeat,
quoniam salvum facturus sit populum suum
à peccatis eorum, Matth. 1. v. 21.

In Concilio Hierosolymitano ait Petrus:
Per gratiam Domini Jesu Christi credimus
salvari, sicut & Patres V. Test. Act. 15. v. 11.
Ubi Christus fundamentum salutis tam
salvatorum in V. T. quàm salvandorum
in N. T. constituitur, qui est benedictum
illud mulieris Semen, quod contrivit
caput serpentis, Gen. 3. v. 15. quem &
multi Patriarchæ, Reges & Prophetæ,
quamvis non per speciem, sed per fidem
m m m 3 vide-

viderunt, sicut id de Abrahamo Christus asserit, Joh. 8. v. 56.

Sic & in N. T. fundamentum ille manet. Non enim in alio aliquo salus, Act. 4. v. 12. Et fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id, quod positum est, quod est Jesus Christus, 1. Cor. 3. v. 11.

Hoc fundamentum & petram salutis nostræ, Diabolus destructum it, quando animis tentatis tela sua ignita immitit, quod propter peccatorum multitudinem sibi ad iudicium infernale tradendi sint, quo ipso nihil nisi desperationem eorum efficere tentat. Veruntamen, licet Christus à Patre suo cælesti iudex vivorum & mortuorum constitutus sit: non tamen in tempore gratiæ dum hodiè dicitur, morti nos traditurus est: sed quia est resurrectio multorum in Israel, Luc. 2. v. 34. omnes laborantes & oneratos peccatores refecturus est, Matth. 11. v. 23. Potes itaque Satanæ tentanti respondere: Quis accusabit adversus me? Deus est qui justificat, Rom. 8. v. 33.

III. *Ex privilegii exemptionis à iudicio, fruitione.* Hinc Christus: Qui in Filium credit, non iudicatur.

Hoc ut intelligas, sciendum est, divinum iudicium esse, in quo juxta rigorem legis tota natura & vita hominis inquiritur, utrum in omnibus Dei mandatis ambulaverit sincerè & sine hypocrisis. Quia verò nemo justificaretur in conspectu ejus, si intrare nobiscum in iudicium vellet, Psalm. 143. v. 3. Filium suum, qui quæ non rapuit exsolvit, Psalm. 69. v. 5. in hoc iudicium citavit, eumque ut vadem pro nobis, qui solvendo non fuimus, ad solutionem adstrinxit, iudicium suum in eo exequendo, & hoc

ipso Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum, Galat. 3. v. 13.

Quicumque igitur in Christum credunt, privilegio gaudent, quod in rigoroso hoc legis iudicio comparere non teneantur.

Deinde quoque Pater Filio potestatem dedit iudicium facere, Joh. 5. v. 27. hic verò pro tribunali legis thronum gratiæ constituit, Hebr. 4. v. 16. ad quem appellare possumus, quando lex nos citatura & damnatura est: siquidem ab hoc iudicio exempti & immunes sumus, ex hac ipsa ratione. quia Christus illi pro membris suis satisfecit. Ita nemo, qui in Filium Dei credit, iudicatur, quem Deus misit factum sub lege, ut nos, qui sub lege eramus, redimeret, ut adoptionem filiorum acciperemus, Gal. 4. v. 5.

Licet igitur in Christum credentes, dic novissimo in iudicium venturi sint, attamen non venient in iudicium condemnationis: sed ut absoluti in eo à damnatione, ad vitam æternam vocentur, & vocem Christi audiant: Venite benedicti Patris mei, hæreditariò accipite Regnum, quod paratum vobis est, ab exordio mundi, Matth. 25. v. 34.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt

I. *In Christum crede.* In prælecto Evangelio audimus, Deum Filium suum ideò mundo dedisse, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam. Ex quo hæc adhortatio fluit: *Nisi damnari vis, crede in Christum.*

Id ipsum